

عنوان مقاله:

بررسی تاثیرالگوی توسعه پراکنده شهری بر میزان تولید مونوکسیدکربن بررسی موردی: دوناچه شهری شیراز

محل انتشار:

ششمین همایش ملی مدیریت آلودگی هوا و صدا (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رویا اطمینانی - دانشجوی دکتری شهرسازی

طیبه سقاپور - کارشناس ارشد شهرسازی

علی سلطانی - استادیار شهرسازی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

ترافیک ناشی از وسایل نقلیه موتوری یکی از عوامل مهم ایجاد آلودگی هوا در کلانشهرهای کشورهای در حال توسعه تلقی می گردد. رشد و توسعه لجام گسیخته شهرها توأم با فقدان سیستم حمل و نقل عمومی و برنامه ریزی کاربری اراضی موثر و کارآمد سبب افزایش سفرهای روزانه با اتومبیل شخصی و در نتیجه تولید سطح بالایی از گازهای گلخانه ای ، مونوکسید کربن و آلودگی هوا شده است. در این راستا، شناخت عوامل موثر بر توسعه شکل شهر بصورت پراکنده می تواند در استفاده از اتومبیل و در نتیجه مصرف انرژی موثر باشد. در این مقاله نقش پراکندگی شهری بر میزان مصرف سوخت با توجه به یافته های حاصل از یک تحقیق تجربی مورد بررسی قرار گرفته است. در این تحقیق دو ناحیه مسکونی از محدوده منطقه یک شهرداری شیراز که از نظر شاخص های پراکندگی شهری در دو سطح متفاوت می باشند، مطالعه شده است. تعداد سفرهای روزانه انجام شده با اتومبیل شخصی توسط خانوارهای ساکن به عنوان شاخصی برای تولید مونوکسیدکربن بیان شده است. اطلاعات و داده های اولیه از طریق تکمیل پرسشنامه خانوار (به تعداد 250 مورد) و نیز بهره گیری از نقشه GIS شهر شیراز جمع آوری گردیده است. توصیف و بررسی رابطه بین تعداد سفرهای روزانه با خودرو شخصی با شاخص های پراکندگی شهری با استفاده از تجزیه و تحلیل های آماری تحلیل واریانس و تحلیل همبستگی) انجام شده است. نتایج نشان می دهد که شاخص های پراکندگی شهری (فاصله محل سکونت تا محل کار، فاصله محل سکونت تا مراکز خرید، فاصله محل سکونت تا محل تفریح) در افزایش استفاده از اتومبیل شخصی و مصرف سوخت نقش بسزایی داشته است. این امر نقش مدیران و برنامه ریزان شهری در اتخاذ تصمیمات شایسته و توجه به توسعه پایدار شهری در جهت کاهش آلودگی هوا را تایید می کند.

کلمات کلیدی:

آلودگی هوا- مصرف سوخت- توسعه شهری پراکنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/754281>

